

pač ni previsoka. To lično in porabno izdajo toplo priporočamo.

Slovanske hymny. F. Simáček v Pragi je izdal za 20 h napeve glavnih slovanskih narodnih himen s češkim prevodom. Te so: Ruska „Bože carja hrani!“, maloruska „Šče ne vmerla Ukrajina“, poljske „Bože, coś Polskę przez tak liczne wieki“, „Z dymem pożarów“, „Jeszcze Polska nie zginela“, češka „Kde

domov můj?“, slovaška „Hej, Slovaci, ešte naša slovenská reč žije“, hrvaška „Liepa naša domovina“, srbska „Onam' onamo! za brda ona“, bolgarska „Šumi Marica, okrvavena“, slovenska „Naprej zastave Slave!“, lužiško-srbske „Hišće Serbstwo njezhubjene, swój škit we nas ma“, „Rjana Łužica“ in „Naše Serbstwo z procha wstawa“. Priporočamo narodnim zborom.
Dr. E. L.

Narodno blago.

Nekaj vraž štajerskih Slovencev med Muro in Dravo.

(Priobčil *Bož. Flegerič.*)

Ako stopi krava na paši preko gnezda, palega z drevesa, izgubi mleko.

Človek, ki stopi na mesto, po katerem je drupal pes z zadnjima nogama (pèsje drapanje), dobi skrnino (protin).

Često se pripeti, da pri kaki hiši kokoš za rane jutra hripavo in kikavo poje. Ljudstvo pravi o takšnem petju, da je na smrt, ako je kokoš bela, na ogenj, ako je rjava, na žalost, ako je črna.

Ako prideš v hišo, četudi v svojo domačo, ne smeš položiti kape ali klobuka na mizo, ker gospodarju, pri katerem to storiš, krči vse grede po vrteh prerijejo.

S suho šibo ni smeti živine udarjati, ker potem omršavi in oslokne.

Večer pred Jurjevim mora pastir na dvorišču močno z bičem pokati. To pokanje odganja čarovnice.

Ako hoče gospodinja, da jej na noč pred Jurjevim ne pomolzejo čarovnice krav, mora stajina vrata oviti s kopinjem (*Brombeerstrauch*, *rubus*), in sicer s takim, katero ima tudi vrhove v zemlji, kar se često nahaja. Katero kravo to noč čarovnica pomolze, tista nima celo leto mleka.

Ako prašiči nočejo jesti, treba je v kopanjo pribiti kos najdene podkve.

Ako se napotiš kam po kakem važnem poslu, in ti zajec preskoči pot, vrni se precej domov, ker tisti dan ne boš ničesar opravil.

Ako se ti roji nočejo ustavljeti doma pri ulnjaku, temveč vsak odleti v kako dupljo, ureži na pustni dan pred solničnim vzhodom leto dni star glog ter ga

zapiči v zemljo pred panji; to bode pomagalo, da ne odleti tisto leto noben roj.

Mladi brezi ne smeš odrezati vrha; če to storiš, tepla te bo ista breza na sodnji dan.

Ako pride na dan sv. Barbare najprej ženska h kaki hiši, nočejo ondi kokoši nesti.

Na pustni dan luščijo kmetje pred solničnim vzhodom koruzo za seme, koruzno batovje mečejo pa na sadna drevesa; na katerem drevesu obvisi več batov, tisto dotično leto bolj obrodi.

Ako hoče gospodinja, da ji kokoši na jednom mestu jajca nesó, mora jim na pustni dan v obroč zrnja nasuti.

Ako je pri kaki hiši gospodar umrl, ne smé se po njegovem pogrebu sedem dni njegova zemlja gibati. Če bi v tem času kdo na njegovem zemljišču kopal, oral itd, ne bi zemlja rodila sedem let. Ko pogrebci vzdignejo mrliča, mora kdo izmed domačih malo tepsti konje, krave in svinje, da se gibljejo. Kjer se to ne zgodi, tam ostane živina dolgo let jalova. Tudi vsak panj bučel se mora privzdigniti, ker inace ne prospevajo.

Ako imajo kje roditelji otroka, ki je nagle in hude jeze, mora ga mati na mlado nedeljo nekolikokrat s čizmom udariti, potem otroku jeza mine.

Ako otrok dolgo ne more hoditi, naj mati ureže leto staro leskovo šibico in ž njo na mlado nedeljo trikrat otroka udari, potem bo skoro shodil.

Lastovki ni smeti razdirati gnezda, tretji jajčic ali celó jemati mladičev iz gnezda, ker ona prinese ogenj in požge gospodarsko poslopje onega gospodarja, kjer se je to prigodilo.